

Mostovi

"Tako, svuda na svetu gde god se moja misao krene ili stane, nailazi na verne i čutljive mostove kao na večitu i večnu nezasićenu ljudsku želju da se poveže, izmiri i spoji sve što iskrсне pred našim očima i nogama, da ne bude deljenja, protivnosti ni rastanka.... Naposljetku, sve čim se ovaj naš život kazuje - misli, naponi, pogledi, osmesi, reci, uzdasi - sve to teži ka drugoj obali, kojoj se upravlja kao cilju i na kojoj tek dobiva svoj pravi smisao. Sve to ima nešto da savlada i premosti: nered, smrt ili nesmisao. Jer, sve je prolaz, most čiji se krajevi gube u beskonačnosti.... A sva je naša nada s one strane." I.A.

Čudno, naš nobelovac, Ivo Andrić impresioniran je mostom. Impresija ovoga objekta bi više mogla zahvatiti jednog arhitekta a ne pisca. Očito je da ovde piscu u njegovim dubokim razmišljanjima o životu pomaže pojam i objekat mosta. Dok pažljivo posmatra most, zapaža njegov smisao, svrhu i cilj te prodire duboko u ljudsku svest, u čovečji duh. Kao rezultat iznosi u svom eseju Mostovi, realnu i impresivnu sliku sa principima o duhovnoj težnji čoveka da spoji sve što pred njim iskrсне razdeljeno i nesavladivo.

Čovekteži za harmonijom, lepotom, savršenošću, neprolaznošću, želi da savlada prepreke, suprotne struje, da spoji dve suprotne stene provalije, dve obale jedne reke, ostrva sa kopnom.... Pokazao je u tome izuzetnu snagu svoga uma, pa je premostio mnogo toga u skoro svim aspektima života i življenja. Ipak moramo se zaustaviti pred jednom provalijom, preko koje nijedno ljudsko biće, ni svi ljudi zajedno nisu do sada mogli doseći drugu stranu svojim naporima, ni zadovoljiti svoju neopisivu težnju, doseći cilj u kojem sve dobiva svoj pravi smisao. To je nesavladiv jaz, provalija, bezdan kojega čovek svojim naporima ne može savladati. Svako poznaje ovaj problem u različitim relacijama: fizika - metafizika; razum - vera; materijalan svet -duhovan svet; čovek - Bog. Biblija, za koju genije Gete piše daje sve lepša što je čovek više razume, objašnjava ovaj problem nemogućnosti izgradnje mosta na sledeći način: Postoji Bog, postoji čovek, postoji provalija i postoji potreba spoja, mosta.

Ko je Bog?

Teško je, čak nemoguće dati precizan odgovor na ovo pitanje, zato što mi ne možemo fiksirati Boga nekom definicijom. Kao što fiksiranjem leptira o neku čvrstu podlogu ne dobijamo leptira, već njegov les, tako definisanjem Boga dobijamo siromašnu, škrtu ili čak neistinitu sliku njega samoga. Sve do danas je atom misterija za nas iako ga koristimo. Naš život je takode veoma tajanstven za nas iako ga imamo i živimo. Koliko tajanstveniji je večni Bog, tvorac atoma i života.

Na različite načine predstavljamo sebi pojam Boga, zavisno od toga koliko o njemu znamo i koliko smo ga iskusili. Na ovom istom principu je Neils Bor dao svoju skicu atoma: prema tome kako i koliko ga je istraživao.

Medutim, u istoriji čovečanstva se desilo nešto veličanstveno i začuđujuće: sam Bog se objavio čoveku, predstavljajući mu se razumljivim recima, konceptima i ilustracijama. Starom svetu se objavljivao preko svojih slugu i proroka, koje je sveti Duh vodio da zapisu tu objavu. U poslednjim vremenima Bog se objavio preko svog Sina, Gospoda Isusa Hrista koji je lično, uzevši ljudsko telo, ušao u vreme i prostor i postao jedan od nas ljudi. Isus Hrist je istorijska ličnost. Zapazili su ga tadašnji rimski novinari i istoričari, kao osobu koja je izazivala čuđenje, strah i preokret kako u središtu jevrejskog sveta, tako i u celom Rimskom carstvu. Hrist je počeo revoluciju ljubavi koja traje već skoro dve hiljade godina, danas već na svim kontinentima i u svim razvijenim i nerazvijenim narodima čitave zemaljske kugle. Na pitanje koje Bog, možemo odgovoriti samo imenima i atributima kojima se predstavio sam Bog ljudskom rodu. Njegova imena otkrivaju njegov karakter. Bog je: večan Bog, nepromenljiv, slavan, svet, pravedan, ljubomoran, živ, svesilan, svudaprisutan, Bog iznad svih bogova, jedini pravi Bog, Bog milostiv, Bog nebeskih četa, Bog-ljubav, Stvoritelj, Spasitelj.... Ovaj Bog želi da ima zajedništvo sa čovekom.

Ko je čovek?

I tu je teško doći do prave i potpune definicije. Ali i čovek pokušava da predstavi sebe. Tako materijalisti smatraju da je čovek vrhunski produkt materije; drugi tvrde da je čovek samo inteligentna životinja; treći opet smatraju čoveka vrlo komplikovanom, veoma složenom mašinom; četvrta grupa ljudi smatra sebe i druge ništa više i ništa manje nego lančanom reakcijom hemijskih elemenata; postoje i tako slobodno orijentisani ljudi koji sebe smatraju bogom, što se na žalost poništava u trenutku njihove smrti, pošto Bog ne može ostati mrtav. Samo su još umetnici zadržali sliku čoveka kao bića, željnog topline i prostranstva njegovoga duha. Ljudi se dakle ponašaju i žive prema svojoj tvrdnji za sebe i druge. Na temelju ovih tvrdnji, nije im teško naprimer ubiti čoveka jer je u pitanju samo materija, ili zaustavljanje mašine, ili prestanak obične hemijske reakcije i t.d.. Aristotel je rekao: "Ako kod čoveka posmatrate samo ono ljudsko, onda ga izdajete i želite mu zlo - jer onim što je najvažnije u njegovom bitku, kroz duha - čovek je određen za nešto uzvišenije a ne samo za običan ljudski život."

Biblija nam otkriva da čovek ima dve prirode:

1. Telesna konstrukcija tj. organska osnova poseduje čudnovate organe. Začuđujuće je posmatrati njihovu anatomiju i fiziologiju. Svaki otkucaj srca je čudo, jer je nelogičan, jer je nadprirodna pojava, jer ne postoji na svetu ni jedna mašina kapaciteta ljudskog srca i te dugoročnosti; 70 - 80 godina neprestanog rada, bez i jednog prekida ili malo odmora.

2. Duhovna sfera tj. neorganska osnova, u koju se može svrstati 9. simfonija gluvoga Betovena ili rad gluve, neme i slepe Helene Keler koja je postala veliki filantrop. Duh je nematerijalne prirode i večan. Zato se ne zadovoljava materijalnim stvarima, I upravo duh je taj kanal za komunikaciju sa Bogom. Naš duh čezne za Bogom a telo ga učutkuje. Prema principima Ive Andrića mi čeznemo za drugom stranom na kojoj sve dobiva svoj pravi smisao. Također i sva naša nada je s one strane. Kao što mikrobiologija ima svoj aparat za posmatranje mikroorganizama: mikroskop, astronomija: teleskop, tako i teologija ima svoj aparat a to je čovekov duh, vera. Nije pametno posmatrati tkivo bolesnog pankreasa kroz teleskop, ali čovek upravo to radi: naprimer Gagarin je izjavio da nije sreo Boga prilikom svog obletanja oko Zemlje.

Biblija nam otkriva da je čovek Božje stvorenje, da ga je stvorio na svoju sliku, za svoju slavu, u cilju da vlada, upravlja

Zemljom. Postavljen je na Zemlju kao predstavnik Božje vladavine, a za svoje upravljanje odgovoran je lično i direktno Bogu. Međutim danas je čovek daleko od ovoga. Zašto?

Naš treći objekt posmatranja je provalija, jaz ili bezdan a to je greh preko kojega čoveku nije moguće sagraditi prelaz.

Pogledajmo tri duhovna zakona:

1. Zakon duhovnog života.

Bog je izvor života. On je početak i svršetak svega šta se vidi i ne vidi. On je vladar svemira i sam nema ni početka ni kraja i sve drži pod upravljanjem svoje savršene volje. Bog želi kontakt, zajedništvo sa čovekom; želi sa njime komunicirati, šta pokazuje da se interesuje za čoveka. Izjavljuje da nam još na ovoj Zemlji želi dati život i to izobilan, vredan, smisaon, večni.

2. Zakon duhovne smrti.

Čovek je odvojen od Boga, zbog svoje neposlušnosti, greha koji poput zaraze hara svetom. Šta je to greh? Greh je sve što nije Božja voja, svako bezakonje. Prvenstveno to je kršenje Božjeg standarda i Njegovoga zakona. Za svaki prekršaj zakona u našoj zemlji postoji kazna. Kazna za kršenje Božjeg zakona je smrt. Postoje zakoni za koje se mora odrediti adekvatna kazna (najčešće novčana), ali postoje i takvi zakoni koji kada se prekrše povlače sami po sebi kaznu. Naprimera; nepoštovanje saobraćajnog znaka "skretanje u levo" može povući za sobom bolne pa čak i smrtne kazne, samo po sebi. Najveće kršenje Božjeg zakona je kada svako od nas ide svojim putem od Boga i ponaša se kao da je Stvoritelj suvišan i nepotreban u našem svetu. Ako nemamo kontakt sa Bogom - izvorom života, onda ne može u nama biti života, već smo duhovno mrtvi, I kao što mrtav čovek ne reaguje na svet oko sebe, tako je i čovek odvojen od Boga, mrtav u duhovnoj sferi života i ne reaguje na duhovne impulse.

3. Zakon Božjeg rešenja.

Sam Bog daje rešenje. On poduzima izgradnju mosta. Zašto? Za izgradnju mosta neophodno je poznavati teren s obe strane provalije. Čovek ne poznaje ni svoju stranu dobro, a ona druga mu je sasvim nepoznata. Međutim, Bog je tvorac čoveka i kao inženjer dobro poznaje čovekov teren. Taj most mora zadovoljiti i odgovarati potrebama i zakonitostima obe strane. Čovek je nesavršen nije večan, nije pravedan ni svet, nije svemoćan... a Bog to jeste. Andrićev princip u izgradnji mosta je da dolazi do izmirenja, do spajanja dve odavno razdvojene strane. Čovek je prekršilac Božjeg zakona i njegovo bezakonje se mora kazniti. Ali pošto je čovek Božje stvorenje, predmet Njegove ljubavi, čoveka treba spasiti. Situacija je očito vrlo složena i čovek sebi nikako ne može pomoći. Svi njegovi napori, dobra dela, sve je to uzaludno. Zato Bog daje rešenje našem nerešivom problemu: Gospoda Isusa Hrista. On je zadovoljio obe strane, očuvao sve zakonitosti i principe. Zadovoljio je Božju pravednost tako što je Bog na Njemu osudio i kaznio greh čoveka i zadovoljio je čovekovu potrebu za amnestijom, tako što je kaznu za greh snosio sam na sebi.

Apostol Petar u svojoj poslanici 3:18 piše:

"Jer je Hristos jedan put umro za grehe, pravednik za nepravednike da nas privede Bogu..."

Hrist je potpun Bog i potpun čovek osim greha. Ima više razloga zašto je postao čovek, a jedan od njih je i taj da bi bio u stanju da umre, odrekavši se božanskih prava, jer božanskost je besmrtna, I tako On nije uzeo samo naše grehe na sebe, već i kaznu za njih. Umro je na rimskom krstu na brdu zvanom Golgota, nedaleko Jerusalima, oko tridesete godine naše ere. I nije čudo što je njegov život, njegova smrt i njegovo vaskrsenje, promenilo čitavu istoriju čovečanstva, pa se I ona sama deli na doba pre Hrista i doba posle Hrista.

Monsen, poznati istoričar Rimske imperije, naziva vaskrsenje Spasitelja najbolje proverenom činjenicom rimske istorije. U čovekovu istoriju došao je sam Bog fizički.

Sada dakle Imamo postavljen most između Boga i čoveka i taj most je kako Biblija kaže i jedini mogući posrednik između Boga i ljudi: Gospod Isus Hrist.

Dela Apostolska 4:12 - "Nema ni u jednome drugom spasenja; jer nema drugoga imena pod nebom, danoga ljudima, kojim treba da se spasemo."

1 Timoteju 2:5 - "Jer je jedan Bog i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus, koji sebe daje u otkup za sve..."

Dakle videli smo ko je Bog, ko je čovek, šta Je ona provalija I kakvo rešenje je Bog dao ljudskom rodu.

S koje strane mosta se nalaziš ti?

Da li tvoj život ide od mosta, ili ka mostu, ili si možda već prešao taj most spasenja. Kako znaš da si ga prešao?

Ako se nalaziš s ove strane mosta, da li nameravaš ostati tu ili preći most?

Pitaš se kako?

Okreni se Bogu. Do sada si išao od Njega, sada idi prema Njemu. Dođi do "mosta" - Isusa Hrista, jer On je jedini put do Boga. On je izjavio: "Ja i Otac jedno smo." i "Ko vidi mene vidi Oca, koji me je poslao." A Bog je za njega izjavio: "Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji, slušajte ga."

Biblija ti daje instrukcije šta treba da poduzmeš da bi se spasio. U Evanđelju po Ivanu 5:24, Isus govori:

"Zaista, zaista kažem vam: Ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud , nego je prešao iz smrti u život."

Biblija ti savetuje da slušaš tj. čitaš i veruješ Isusovim recima. Ako si svestan svoje grešnosti, da si prekršilac Božjeg zakona i da ti sledi pravedna kazna, moli Gospoda Isusa Hrista da ti oprosti grehe na temelju njegove žrtve koju je prineo jedan put za uvek. Krv Isusa Hrista ima moć da opere, izbriše sve tvoje grehe bez obzira da li su veliki ili mali, da li ih je puno ili malo i to sada odmah ako to želiš.

Ne zaboravi: "...na drugoj strani sve dobija svoj pravi smisao...i...sve je naša nada s one strane."

Kada idućih dana budeš posmatrao mostove neka Duh sveti koji presvedočava svet o grehu, radi duboko u tvom srcu da bi mogao odrediti vrednost najvažnijeg i najopasnijeg životnog prelaza i da kroz Isusa Hrista upoznaš Boga lično. A. L.

<http://www.sayadi-al-nas.com>

صيادي الناس